

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 17.6.2008
SEK(2008) 2027

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Oheisasiakirja

**KOMISSION TIEDONANTOON EUROOPAN PARLAMENTILLE,
NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA
ALUEIDEN KOMITEALLE**

**Yleiset periaatteet yhteisen maahanmuuttopolitiikan kehittämiseksi: perusta uudelle
eurooppalaiselle lähestymistavalle**

VAIKUTUSTENARVIOINNIN TIIVISTELMÄ

{KOM(2008) 359 lopullinen}
{SEC(2008) 2026}

1. JOHDANTO

Tämän kertomuksen on laatinut oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosasto useiden muiden komission yksiköiden avustuksella. Kyseessä on yksinkertaistettu vaikutustenarviointi, sillä siihen sisältyvässä ongelman määrittelyssä otetaan huomioon ainoastaan voimassa oleva säännöstö, tiivistelmä tärkeimmistä suuntaviivoista (perustelut) ja katsaus tuleviin menetelmiin. Seuraavista yleisten periaatteiden täytäntöönpanoa koskevista toimenpiteistä tehdään täysi vaikutustenarviointi.

Maahanmuutto on monitahoinen asia, ja siitä on tullut yksi näkyvimmistä haasteista, jotka globalisaatio tuo mukanaan EU:n jäsenvaltioille. EU:n johtajat ymmärsivät, että maahanmuuton hallintaan tarvitaan uusi lähestymistapa, ja laativat EU:n yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa koskevat periaatteet Tampereella lokakuussa 1999 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa. Periaatteet perustuvat Amsterdamin sopimuksella hyväksyttyihin uusiin määräyksiin. Tampereella vuonna 1999 sovittu lähestymistapa vahvistettiin Haagin ohjelmalla (2004–2009). Joulukuussa 2007 Eurooppa-neuvosto halusi viedä poliittista kehitystä eteenpäin ja nopeuttaa edistymistä kohti kokonaisvaltaista EU:n maahanmuuttopolitiikkaa uudistetun poliittisen sitoumuksen pohjalta.

2. ONGELMAT JA HAASTEET (ONGELMAN MÄÄRITTELY)

2.1. EU:N VÄESTÖN VÄHENEMINEN JA IKÄÄNTYMINEN

EU:n väestörakenteen muuttumisen ja suurten ikäluokkien työmarkkinoilta poistumisen vuoksi työikäinen väestö vähenee tulevina vuosina huomattavasti. Kahdenkymmenenviiden jäsenvaltion EU:ssa ennustetaan vanhushuoltosuhteen kaksinkertaistumista, kasvavaa painetta terveydenhuoltoon ja pitkäaikaishuoltoon kohtaan sekä eläkekulujen lisääntymistä ja vuosittaisen keskimääräisen BKT:n kasvun hidastumista. Tätä taustaa vasten maahanmuutosta on tullut tärkein väestökehitykseen vaikuttava tekijä EU:ssa, sillä viime vuosina sen merkitys on kasvanut luonnollista muutosta suuremmaksi.

2.2. TYÖVOIMAPULA JA AMMATTITAITOVAJE

Useissa jäsenvaltioissa on jo nyt työvoimapulaa ja ammattitaitovajetta, mitä lisää työtekijöiden alhainen liikkuvuus EU:ssa. Äskettäin tehtyjen keskipitkän aikavälin ennusteiden mukaan pula monista korkeaa ammattitaitoa vaativien henkisen työn alojen työntekijöistä ja myös joidenkin vähäisempää ammattitaitoa vaativien alojen työntekijöistä lisääntyy edelleen. Muut kuin EU:n kansalaiset ovat jo tärkeässä asemassa työmarkkinoilla, sillä työikäiset EU:n ulkopuolisten maiden kansalaiset ovat hieman yliedustettuja korkeaa ammattitaitoa vaativilla aloilla ja vielä merkittävämmän yliedustettuja vähäistä ammattitaitoa vaativilla aloilla. Työvoimapulaa helpottamiseksi tarvitaan EU:n ulkopuolisista maista tulevan väestön työllisyyden lisäämistä ja lyhyellä aikavälillä strategioiden laatimista uusien työvoimamuuttajien houkuttelemiseksi.

2.3. LAILLISTEN MAAHANMUUTTAJIEN RIITTÄMÄTÖN KOTOUTTAMINEN

Tärkeitä haasteita ovat edelleen tiedon jakaminen, koordinointi eri viranomaistahojen ja sidosryhmien kanssa sekä huomion kiinnittäminen sukupuoleen liittyviin kysymyksiin ja maahanmuuttajanuorten ja -lasten erityistarpeisiin. Tällä hetkellä valmiudet kotouttamiseen liittyvien tietojen keräämiseen, analysointiin ja levittämiseen sekä seurantaan, kotouttamispolitiikkojen arviointiin ja erityisindikaattorien tunnistamiseen ovat riittämättömät. Kansallisiin strategioihin sisältyy edelleen liian vähän rakenteellisia aloitteita, joilla vahvistetaan vastaanottavan maan väestön valmiuksia sopeutua monimuotoisuuteen ja

joilla edistetään maahanmuuttajien osallistumista kotouttamispolitiikkojen laadintaan. Ulkomaalaisten koulutustason parantaminen, heidän integroimisensa työmarkkinoille, vastaanottavan yhteiskunnan ja sen kielen tuntemus, sen varmistaminen, että kaikki maahanmuuttajat ymmärtävät ja kunnioittavat EU:n ja sen jäsenvaltioiden lainsäädännössä vahvistettuja arvoja ja oikeuksia ja hyötyvät niistä sekä syrjimättömyyden ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen ovat myös tärkeitä kotouttamispolitiikan osa-alueita.

2.4. LAITON MAAHANMUUTTO AIHEUTTAA JATKUVASTI PAINeita

Laiton maahanmuutto on turvallisuusuhka, sillä se voi liittyä terrorismiin, ihmiskauppaan, huumeiden ja aseiden salakuljetukseen, hyväksikäyttöön, orjuuden kaltaisiin työoloihin ja muihin vakaviin rikoksiin. Laiton maahanmuutto liittyy usein myös inhimillisiin murhenäytelmiin, kun EU:n alueelle pyritään pääsemään rikollisverkostojen avustuksella. Lisäksi laiton maahantulo, kauttakulku ja oleskelu vähentävät EU:n ja jäsenvaltioiden maahanmuuttopolitiikkojen uskottavuutta, ja niistä aiheutuu yhteiskunnalle moninkertaisia ja monenlaisia kustannuksia. Laiton maahanmuutto jatkuu, koska palauttamistoimet ovat riittämättömiä, salakuljetusta ja ihmiskauppaa harjoittavat rikollisverkot edistävät sitä ja koska on olemassa mahdollisuus löytää työpaikka ja saada laillisen maahanmuuttajan asema.

2.5. RIITTÄMÄTÖN KUMPPANUUS KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA

Viime vuosikymmeninä Euroopan unionista on tullut maailman eri osista tulevien maahanmuuttajien määränpää ja maahanmuutto kasvoi 2000-luvun alkuvuosiin asti. Maahanmuuton taustalla ovat aina taloudelliset syyt. Asia on kuitenkin monitahoinen ja siihen liittyy useita muita tekijöitä kuten paremman elintason hakeminen, huono hallinto, korruptiosta ja epävakaudesta johtuva huono liiketoimintaympäristö, häiriintyneet työvoimamarkkinat, luonnonkatastrofit ja konfliktit. Maahanmuuton syntytekijöihin panostaminen on tärkeä osa maahanmuuttoa koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

2.6. RAJAVALVONNAN JA VIISUMIPOLITIIKAN RIITTÄMÄTÖN MUKAUTTAMINEN GLOBALISOITUNEEN MAAILMAN TARPEISIIN

Koska rajavalvonta on tärkeä osa laittoman maahanmuuton ja rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaa, on välttämätöntä varmistaa, että se on tehokasta ja kattavaa. Tässä yhteydessä erityisen tärkeitä osa-alueita ovat sellaisten henkilöiden tunnistaminen, jotka jäävät maahan viisumin umpeuduttua, ja rajalla tapahtuvien tarkastusten tehostaminen. Useimmat matkustajat eivät kuitenkaan muodosta turvallisuusuhkaa ja heidän pitäisi päästä ylittämään rajat yksinkertaistetulla, liiasta byrokratiasta riisutulla menettelyllä. Lisäksi kansallisilla viisumeilla voi päästä koko Schengenin alueelle, mikä merkitsee viisuminhakijoiden epätasa-arvoista kohtelua ja sitä, että turvallisuustarkastuksia ei sovelleta yhdenmukaisella tavalla. Monissa maissa myös jäsenvaltioiden konsulaatti sijaitsee kaukana viisumin hakijoiden asuinpaikasta.

2.7. MAAHANMUUTON RIITTÄMÄTÖN HALLINTA

Yhden jäsenvaltion turvapaikka- ja maahanmuuttotoimilla on todennäköisesti vaikutusta muihin jäsenvaltioihin. Tämä johtuu rajatarkastusten poistamisesta Schengenin alueella, yhteisestä viisumipolitiikasta, tiiviistä taloudellisista ja sosiaalisista suhteista EU:n jäsenvaltioiden välillä ja yhteisten maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkojen kehittämisestä Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Koska maahanmuuttokysymykset ovat luonteeltaan rajat ylittäviä, kansalliset toimet ovat riittämättömiä. Sen vuoksi tarvitaan EU:n tason toimia, esimerkiksi koko Eurooppaa koskevien yhteisten sääntöjen laatimista, yhteistä tiedottamista mahdollisille maahanmuuttajille ja neuvotteluja kolmansien maiden kanssa. On

tarpeen kehittää kansalliset ja yhteisöä koskevat rinnakkaiset ja yhdenmukaiset turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikat. Esteenä ovat tähän asti olleet useat tekijät kuten neuvoston yksimielisyyden vaatimus, yhteisten tietojen vähyys, verrattavissa olevien yhteisön tilastotietojen puute, vastuun epätasainen jakautuminen, maahanmuuttoa koskevan lähestymistavan riittämätön kattavuus ja heikot seuranta- ja arviointimekanismit.

3. TÄRKEIMMÄT POLIITTISET SUUNTAVIIVAT JA TAVOITTEET

Yhteisen politiikan kehittämiseksi olisi asetettava tavoitteita, joiden perustana ovat edellä analysoidut tarpeet ja ongelmat sekä EY:n maahanmuutto- ja rajavalvontapolitiikan alan oikeudellinen ja poliittinen kehys. Eurooppa-neuvosto on jo päättänyt useista tavoitteista ja toimintalinjoista. Kahta poikkeusta – maahanmuuttajien aseman laillistaminen sekä työmarkkinaosapuolten ja alueellisten ja paikallisten viranomaisten aktiivinen osallistuminen – lukuun ottamatta kaikki politiikan tavoitteet on jo vahvistettu korkeimmalla poliittisella tasolla.

Komissio on laatinut tavoitteet ja tehnyt niistä yksitoista periaatetta käsittävän tiivistelmän. Kukin näistä periaatteista konkretisoituu toimintalinjoissa ja toimissa, jotka muodostavat komission osuuden vuonna 2009 käytävässä politiikkaa koskevassa tärkeässä keskustelussa. Keskustelussa pyritään määrittämään Haagin ohjelman jatko-ohjelman (2009–2014) sisältö maahanmuuton osalta.

Periaate 1 – Selkeät säännöt

Selkeät ja läpinäkyvät säännöt ovat edellytys tehokkaan ja toimivan maahanmuuttopolitiikan määrittelemiselle. Maahanmuuttajille olisi sen vuoksi annettava puolueettomia ja selkeitä tietoja laillisista maahantulokanavista, joiden kautta he voivat päästä Eurooppaan, oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan kuten Euroopan unionin perusarvojen kunnioittamisesta, ja heille olisi annettava lähtö- ja kohdemaissa konkreettiset ja realistiset mahdollisuudet täyttää viisumi- ja oleskelulupaan vaadittavat ehdot. Kotouttamisen parantamista koskevaa tavoitetta voidaan tukea myös myöntämällä kolmansien maiden kansalaisille lisää oikeuksia. Kolmansien maiden kansalaisten tulisi hyötyä mahdollisuuksien rajoissa samoista oikeuksista kuin EU:n kansalaisten.

Periaate 2 – Taloudellisista syistä tapahtuva maahanmuutto

Maahanmuuton edut ovat mahdollisimman suuret, kun vastaanottavan yhteiskunnan taloudelliset tarpeet otetaan huomioon; tämä ei kuitenkaan koske muuta kuin työvoiman maahanmuuttoa. Taloudellisista syistä tapahtuvan maahanmuuton osalta maahanpääsy olisi mahdollisuuksien mukaan sallittava tarvearvioinnin (johon liittyy tekeillä oleva, vuoteen 2020 ulottuva arvio Euroopassa tarvittavasta ammattiosaamisesta), maahanmuuttajaprofiilien ja työvoiman kysynnän ja tarjonnan yhteensovittamisen perusteella ja mahdollisesti lähtömaassa annettavan koulutuksen avulla. Kyseinen politiikka on sen vuoksi kytkeytynyt työllisyys- ja koulutuspolitiikkoihin, ja sen pyrkimyksenä on hyödyntää olemassa olevaa potentiaalia ja vähentää EU:ssa jo laillisesti asuvien kolmansien maiden kansalaisten työttömyyttä. Sitä toteutetaan täysin yhteisön kansalaisten etuuskohteluperiaatteiden mukaisesti.

Periaate 3 – Kotouttaminen

Kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen merkitsee sekä vastaanottavien yhteiskuntien että maahanmuuttajien sopeutumista tilanteeseen, ja se on tärkeä tekijä maahanmuuton hyödyntämisessä kaikilta osin. Yhteiseen kotouttamista koskevaan toimintasuunnitelmaan perustuvaa valtavirtaistamisstrategiaa on jo noudatettu ja sitä olisi vielä vahvistettava.

Vastaanottavan yhteiskunnan velvollisuuksiin kuuluvat tulokkaille suunnatut erityiset kotouttamisohjelmat, julkisten palvelujen sopeuttaminen maahanmuuttajien tarpeisiin, syrjinnän torjuminen, monikulttuurisuuden hallinnoinnin edistäminen työpaikoilla ja kaikille sidosryhmille suunnattu tiedottaminen. Sukupuoleen liittyviin kysymyksiin pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. Indikaattoreiden kehittäminen ja säännöllinen arviointi ovat myös välttämätön edellytys tilanteen parantamiselle.

Periaate 4 – Poliittinen solidaarisuus, keskinäinen luottamus, avoimuus sekä vastuun ja tietojen jakaminen

Jotta kansallisen ja EU:n tason maahanmuuttopolitiikat olisivat tehokkaita ja yhdenmukaisia, on välttämätöntä vahvistaa koordinaatiota eri toimivaltaisten tahojen kesken. Koordinaatio edellyttää sitä, että jäsenvaltioissa ja EU:n tasolla maahanmuuttopolitiikka suunnitellaan ja toteutetaan avoimella tavalla ja kunkin tason toimivaltuuksia täysimääräisesti kunnioittaen. Sen vuoksi vuonna 2006 perustetun keskinäisen tietojärjestelmän käyttöä sekä tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa olisi edistettävä, mikä mahdollistaa keskinäisen luottamuksen syntymisen ja selkeiden ja yksiselitteisten viestien lähettämisen.

Periaate 5 – Solidaarisuus

Kustannusten jakaminen on tärkeää sen varmistamisessa, että yhteisön lainsäädäntöä ja politiikkoja sovelletaan samalla tavalla ilman, että jäsenvaltioille muodostuu siitä kohtuuttoman suurta taakkaa. Sillä myös edistetään keskinäisen luottamuksen syntymistä yhteistyön, parhaiden käytänteiden levittämisen ja tiedon lisäämisen kautta. Koska puiteohjelma on suunniteltu joustavaksi välineeksi, sitä on käytettävä säännöllisin väliajoin. Ohjelman täytäntöönpanoa koskevan arvioinnin jälkeen ohjelman kokonaismäärärahoja ja jäsenvaltioille annettavien varojen jakamisperusteita tarkastellaan vuoden 2009 talousarvion kokonaistarkastelun yhteydessä uusien kansallisten tilanteiden huomioon ottamiseksi.

Periaate 6 – Tarve kehittää aito kumppanuus kolmansien maiden kanssa

Maahanmuuttovirtojen tehokas hallinta edellyttää aitoa kumppanuutta kolmansien maiden kanssa. EU:n on sen vuoksi tulevana vuosina toimittava tiiviimmässä yhteistyössä kolmansien maiden kanssa kysymyksissä, jotka koskevat mahdollisuuksia lailliseen muuttoon, maahanmuuton hallintavalmiuksien kehittämistä, työmarkkinasuuntausten ja inhimillisen pääoman kehittämisen parempaa yhteensovittamista, perusoikeuksien suojelemista ja laittomien muuttovirtojen torjumista. Lisäksi enemmän resursseja kohdennetaan hyvien standardien noudattamiseen työpaikoilla. EU kehittää edelleen politiikkoja, jotka koskevat eettisiä työhönottokäytäntöjä, aivoviennin ja tietojen ja taitojen hukkaan joutumisen estämistä ja vähentämistä, mahdollisuuksia kiertomuuttoon, rahalähetysten kehityspotentiaalin hyödyntämistä ja kotimaahan palaavien muuttajien yritystoiminnan helpottamista. Liikkuvuutta edistäviä kumppanuuksia tutkitaan parhaillaan tarkoituksena saada aikaan vakaita työvoiman maahanmuuton hallintajärjestelyjä valikoitujen pitkäaikaisten strategisten kumppanien kanssa.

Periaate 7 – Turvallisuuden parantaminen ja vilpittömässä mielessä liikkuvien matkustajien maahantulon helpottaminen

On välttämätöntä jatkaa jo saavutettujen tulosten pohjalta ja pyrkiä suurempaan yhdenmukaisuuteen ottamalla käyttöön ehdotettu viisumisäännöstö ja lisäämällä yhteistyötä jäsenvaltioiden kesken. Ainoastaan lyhytaikaista oleskelua varten myönnettävän eurooppalaisen viisumin kehittäminen takaa kaikkien viisuminhakijoiden tasapuolisen kohtelun. Rinnakkain eurooppalaisten viisumien kehittämisen kanssa olisi loogista ja

välttämätöntä perustaa yhteisiä eurooppalaisia viisumikeskuksia. Voimavarojen yhdistämisellä ja saavutettavilla mittakaavaeduilla varmistettaisiin hakijoiden helppo pääsy paikkoihin, joissa viisumeita myönnettäisiin.

Periaate 8 – Schengenin alueen koskemattomuus

Tämän periaatteen varmistamiseksi tarvitaan monenlaisia toimia kuten rajavalvonnan kehittämistä, jäsenvaltioiden toimien koordinoinnin tehostamista Frontexin avulla ja maahantulo- ja maastapoistumisjärjestelmän käyttöönottoa. Kyseisellä järjestelmällä kirjataan jokaisen kolmannen maan kansalaisen, jolla on lupa tulla Schengenin alueelle, maahantulo- ja maastapoistumispäivät. On myös välttämätöntä varmistaa sisä- ja ulkopoliittikkojen johdonmukaisuus rajavalvonnan alalla. Avainasemassa olevien kumppaneiden valinnassa tarvitaan strategisempaa lähestymistapaa, jossa määritetään selkeämmin kattavat pitkän aikavälin tavoitteet. On myös jatkuvasti tarkennettava järjestelmiä, joilla varmistetaan tehtävien tasainen jakautuminen ja keskinäinen solidaarisuus jäsenvaltioiden välillä EU:n ulkorajojen valvonnan osalta.

Periaate 9 – Laittoman työnteon torjunnan tehostaminen

Tämän osa-alueen aloitteiden olisi kohdistuttava ehkäisytöihin, seuraamuksiin ja lainsäädännön soveltamisen valvontaan ja EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden ja tärkeimpien sidosryhmien kuten työmarkkinaosapuolten on osallistuttava niihin. Tärkeä edistysaskel tulee olemaan maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten työnantajiin kohdistettavien seuraamusten säätämisestä annetun direktiiviehdotuksen¹ hyväksyminen. Lailliseen työnteokoon olisi kannustettava ja seuraamusten täytäntöönpanoa olisi lisättävä, mikä merkitsee taloudellisten resurssien ja henkilöstön lisäämistä kansallisella tasolla. Tähän sisältyy erityisten valvontaelinten perustaminen, riskianalyysit, parempi koordinaatio ja valvonnan arvioinnin tehostaminen. Lisäksi lainsäädäntö, valvonta ja seuraamukset on mukautettava uusiin petostyyppeihin kuten alihankintaan ja näennäiseen itsenäiseen ammatinharjoittamiseen.

Periaate 10 – Maahanmuuttajien salakuljetuksen ja ihmiskaupan torjunta

Kansallista ja yhteisön lainsäädäntöä on tarkasteltava uudelleen rikollisuuden uusien muotojen huomioon ottamiseksi ja uhrien suojelun tehostamiseksi. Voimassa olevaa laittoman maahantulon ja oleskelun avustamista sekä lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevaa lainsäädäntöä olisi tiukennettava ja mukautettava nykypäivän todellisuuteen. Lisäksi olisi varmistettava, että jäsenvaltiot myöntävät tarvittavat varat tutkintaan, kansalaisjärjestöjen rahoittamiseen ja yleensä ottaen kaikkiin syyttämisen- ja suojelutoimenpiteisiin. Toisaalta koska kyseessä on rajat ylittävä rikollisuus, EU:n toimintaa olisi tehostettava alueellisella ja kansainvälisellä tasolla erityisesti käyttämällä hyväksi ihmiskaupan torjunnassa käytettäviä kansainvälisiä välineitä.

Periaate 11 – Kestävä ja tehokas palauttamispolitiikka – laillistamiset

Tehokkaan takaisinotto- ja palauttamispolitiikan edellytyksenä on jäsenvaltioiden lisääntynyt operationaalinen yhteistyö, Frontexin roolin tehostaminen yhteisten palauttamistoimien tukemiseksi, tiiviimpi yhteistyö ja kumppanuus kolmansien maiden kanssa sekä yhteisten normien laatiminen. Samalla kuitenkin henkilöiden ihmisoikeuksia ja perusvapauksia on kunnioitettava. Lisäksi kokemus on osoittanut, että turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaan

¹ KOM(2007) 249 lopullinen, 16.5.2007.

liittyviä jäsenvaltioiden toimenpiteitä koskevan keskinäisen tiedottamismenettelyn käyttöönotosta 5 päivänä lokakuuta 2006 tehty neuvoston päätös ei ole riittävä erityisesti, kun on kyse laillistamistoimenpiteistä, joilla voi olla vaikutuksia muihin jäsenvaltioihin.

4. TULEVAT MENETELMÄT: MAAHANMUUTON PAREMPI HALLINTA

Koska maahanmuutto on monitahoinen ja monimuotoinen ilmiö, sen hallinta edellyttää toimia esimerkiksi seuraavilla aloilla: väestöpaineet, taloudelliset tarpeet, yhteiskunnan odotukset, terveysvaikutukset, kauppasitoumukset, kehitystarpeet, koulutusmahdollisuudet ja turvallisuus. Lisäksi jaetusta toimivallasta johtuen koordinaatiota EU:n ja kansallisen tason välillä on huomattavasti tehostettava erityisesti talous-, sosiaali- ja kehitysyhteistyöpolitiikkojen osalta. On varmistettava, että politiikan kehityssuunnista keskusteltaessa kaikkia asianomaisia sidosryhmiä kuullaan ajoissa, avoimella tavalla ja järjestelmällisesti.

Politiikkaa kehitettäessä on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion maahanmuuttotilanne maassa jo olevan maahanmuuttajaväestön ja uusien tulijoiden osalta. Sen vuoksi olisi kullekin jäsenvaltiolle laadittava erityiset maahanmuuttoprofiilit, jotta maassa olevan maahanmuuttajaväestön taidot saataisiin selville ja todettaisiin mahdolliset tulevat työvoimatarpeet. Maahanmuuttoprofiilien perusteella olisi määriteltävä monivuotiset suuntaviivat ja tavoitteet. On myös välttämätöntä laatia arviointi- ja seurantajärjestelmät, joiden avulla päättäjät saavat säännöllistä palautetta. Jotta politiikkoja voitaisiin tehostaa, olisi kehitettävä määrällisesti laskettavissa olevia suoritusindikaattoreita ja vertailuarvoja. Tilastotietojen ja niiden edellyttämän analysointikapasiteetin saatavuus on arviointimekanismin kehittämisen keskeinen osatekijä. Euroopan komission olisi annettava vuosittain maahanmuuttoa koskeva kertomus, jonka avulla saadaan tilanteesta kattava yleiskuva ja voidaan analysoida mahdollisia työmarkkinoiden tarpeita. Kertomus antaa myös neuvostolle mahdollisuuden tehdä tilanteesta poliittinen arviointi ja antaa politiikkaa koskevia suosituksia.